

Inifrån & Ut

Fontänhuset
Faluns
tidning
Sommar 2024

**SVERIGEKONFERENS
BALLADEN OM EN TRUBADUR
LISA OCH DE HEMLIGA BREVEN
UTBILDNING I OSLO
OCH MYCKET MER!**

Medlemstidning - Fontänhuset Falun © 2024 #1

Innehåll

KONTAKTA OSS

TEL. 070-399 04 53

WWW.FONTANHUSETFALUN.SE

PETER, MATILDA, LINDA OCH ALEXANDER VAR PÅ TVÅ MYCKET LÄRRIKA UTBILDNINGSVECKOR HOS OSLOS FONTÄNHUS

4

LISA OCH DE HEMLIGA BREVEN

7

SVERIGEKONFERENSEN I ÖREBRO

5

MIN FÖRSTA KONTAKT MED
FONTÄNHUSET

12-13

RECENSION: FÄDERNAS
MISSGÄRNINGAR

6-7

MINA LÅNGPROMENADER

14

BALLADEN OM EN TRUBADUR

Vilka vi är

Fontänhuset Falun är en ideell förening som arbetar efter en psykosocial arbetsrehabiliterande modell för personer som har eller upplever att de har psykisk ohälsa. Vi kan hjälpa till med att bryta isolering, hitta en gemenskap och ge stöttning mot att uppnå individuella mål. Vi stärker personliga styrkor och förmågor genom arbete och gemenskap. Vi arbetar tillsammans, sida vid sida, medlemmar och handledare.

Att vara medlem i Fontänhuset är **frivilligt, kostnadsfritt** och **utan tidsbegränsning**.

FONTÄNHUSET FALUN

SOMMAREN 2024

Ledare

Äntligen så är det sommar och sol! Det känns skönt efter en lång, kall och mörk vinter.

I februari arrangerade Fontänhuset Falun öppet hus för alla som är nyfikna på vår verksamhet. Eventet blev mycket uppskattat!

Under senvintern påbörjade vi resan mot att bli ackrediterade (godkända enligt Clubhouse Internationals regler). I början av mars reste tre personal och en medlem till Oslo, där de fick en två veckors utbildning om Fontänhusmodellen och dess 37 riktlinjer. Med sig hem hade de en handlingsplan med förbättringsområden.

Därefter hade vi en kickoff med brunch för att inspirera till ett gott arbete för vårt mål att bli ett ackrediterat fontänhus. Vi fördjupar oss också i riktlinjerna och får svara på frågor om dem. Till hösten kommer de på besök från Clubhouse International för att se hur vårt arbete fortgår. Det slutgiltiga beskedet om vi lyckats får vi efter ett besök från Clubhouse International i februari 2025.

Håll alla tummar och tår för att vi lyckas!

Riktlinjer

- Det huvudsakliga syftet med denna tidning är att bryta stigman runt psykisk ohälsa och att nå ut till en målgrupp som befinner sig i en likartad situation.
- Tidningen kan innehålla politiska och religiösa texter men endast i syfte för att öppna upp för reflektion och debatt - inte för att verka som ett instrument för propaganda.
- Innehållet ska vara begripligt för allmänheten och ha ett sammanhang.
- Texter och bilder får inte vara kränkande.
- Citat ska anges med källförteckning.
- Tidningen utges under gemensamt ansvar och får därför inte innehålla bidrag utan vetskap om textens upphovsperson.
- Redaktionen kan komma att redigera inkomna bidrag och står för det avgörande beslutet av vad som skall tas med i tidningen.

Fontänprofil

Matilda, handledare

Vad är bäst med Fontänhuset?

Alla underbara människor och gemenskapen!

Intressen?

Åka båt, resa och umgås med familj och vänner.

Favoritdjur?

Katt och ko.

Favoritmaträtt?

Allt förutom starkt och lever.

Favoritmusik?

Typ all musik, beror på mitt humör. Men 90-talshits tackar jag aldrig nej till!

Favoritårstid?

S O M M A R !

Är du bra på någon sport?

Jag är inte speciellt bra på någon sport. Men jag älskar att vinna!

NÄSTA NUMMER I HÖST

MYCKET NÖJE!

Lisa och de hemliga breven

Den 23 februari åkte jag ifrån Falun till min familj i Östersund, Jämtland. Min lillasyster skulle fylla år dagen därpå, men jag åkte även upp för att få titta på en föreställning som min moster Anja Dyrting tillsammans med Irene Hedin hade slagit upp. Föreställningen var en typ av dockteater med inslag av metodiskt skådespel där Anja, Irene och en docka alla spelar karaktären "Lisa" vid olika tillfällen. Lisa är en sjuårig flicka som skickar hemliga brev till gud, för det hon skriver om är saker som hon aldrig någonsin får tala om för någon.

Föreställningen handlar som sagt om Lisa som blir utsatt för sexuella övergrepp av en vuxen som står familjen nära. Eftersom den vuxne säger åt Lisa att hon absolut inte får säga till någon vad som hänt så börjar Lisa skriva brev till Gud, för hon har hört att Gud ska vara snäll och hjälpa barn. Vi som åskådare får se hur Lisa ber Gud att skicka någon, vem som helst, som kan hjälpa henne för hon vet inte hur länge hon klarar av mer.

Hela föreställningen använder sig av ljus, livemusik och symbolism som hela tiden bygger och målar upp hur ett barn uppfattar och tänker när det blivit utsatt. Det är perfekt varvat med sekvenser av lek, självreflektion och förtvivlad isolering på ett sätt som bara ett barn kan uppleva, men som alla kan sätta sig in i. I slutet av föreställningen berättar ändå Lisa till slut för en klasskompis vad som hänt och fastän Lisa får henne att lova att inte berätta för någon, så berättar klasskompisen för deras lärare vad som hänt och som då äntligen kan hjälpa Lisa.

Jag är så otroligt imponerad av "Lisa och de hemliga breven". Våld mot barn, sexuellt eller inte, är verkligen en epidemi inte bara i hela landet utan hela världen och sådan här typ av media är ett otroligt viktigt verktyg för barn och vuxna om hur vi kan börja motverka det. Föreställningen blir en praktisk utgångspunkt för föräldrar och andra vuxna att ha en svår men viktig konversation med sina barn. Barnen kan också lättare processa och förstå med hjälp av en dockteater och kan då lättare be om hjälp om de någonsin skulle befinna sig i en liknande situation.

När jag såg föreställningen blev jag otroligt rörd och obekvämt, jag mådde illa och ville spy när man fick följa med den lilla flickan igenom hennes misär. Anjas impact-fulla musikspel med bland annat nyckelharpa och ukulele förhöjer allt som händer på scenen och med hennes spetskompetens ändrar hon atmosfären drastiskt genom hela rummet.

Irenes skådespel fångar verkligen upp hur barn både låter och pratar så pass att jag ofta glömde bort att det faktiskt inte var ett litet barn på scen utan en fullvuxen kvinna. Bådas insatser är i toppklass och jag känner mig så tacksam att jag fick ta del av föreställningen. Efter föreställningen fanns det tid för synpunkter och diskussion från oss i publiken och jag gick på en där vi bara var vuxna så vi hade lite mer allvarliga diskussioner än vad det varit på de föreställningar där barn varit med. Även detta är ett så bra val, alla i publiken kan öppet samtala om det viktiga ämnet och kan ställa alla svåra frågor i en trygg, informerad miljö.

Anja Dyrting (till vänster) och Irene Hedin (till höger)

Nu vet jag att jag har lyft upp mycket av de hemska delarna av handlingen i föreställningen men det är inte allt föreställningen är. Det är en historia om styrka, hopp och mod, en historia om medmänsklighet och motivation, motivation till att göra skillnad. Det är även mycket relaterbar lek och ång. En föreställning som behövs i dagens samhälle helt enkelt.

Villiotte Dyrting

Min första kontakt med Fontänhuset

Vid min första kontakt med Fontänhuset hade jag varit inlagd två gånger på 5 månader. Jag blev utskriven och kom återigen hem till en tom lägenhet. Jag kände att jag behövde komma ut och träffa folk någonstans.

Jag hade för länge sedan sett ett TV-program om Fountain House i New York dit människor som blivit utskrivna från psykiatrin kunde gå och få en meningsfull dag. Jag bestämde mig för att kolla upp detta. I telefonkatalogen såg jag att det fanns ett Fontänhus i Lund och dit ringde jag.

Två dagar senare stod jag utanför huset och väntade. Det kom en man cyklande och ställde cykeln i cykelstället. Han släppte in mig. Efter en stund kom hon jag hade pratat med i telefon två dagar tidigare. Jag blev visad runt och hon förklarade vad ett Fontänhus är och vad man kan göra där. Eftersom jag inte mådde bra kunde jag inte ta till mig allt det hon sa.

De tyckte i alla fall att jag skulle börja på kontoret. Jag fick göra lite informationsmaterial, eftersom det skulle vara Öppet Hus några veckor senare. Jag tror att det var bra att jag försökte komma in i verksamheten så fort som möjligt. Jag gick dit varje dag och ju mer jag började känna mig lite hemma där, började jag också må allt bättre. Alla var trevliga mot mig, både medlemmar och handledare, jag kände mig välkommen och bekräftad. Det var helt enkelt en trevlig stämning där, med mycket skratt och ett hänsynstagande jag inte hade upplevt tidigare.

Efter en tid började jag arbeta i köket. Det var väldigt roligt, vi var ett bra gäng som hjälptes åt att fixa lunch. Ett bra sätt att lära känna varandra på. Dessutom lärde jag mig en hel del om matlagning, sånt som alltid är bra att kunna.

Med tiden blev jag inblandad i en massa olika saker, jag fick sitta i Fontänhuset Lunds styrelse som medlemsrepresentant och även ett år i Sveriges Fontänhus Riksförbund. Vi åkte runt i landet på olika styrelsemöten. Det

var kul att se olika fontänhus och prata med medlemmarna där.

Under perioder var jag ute och jobbade, men jag kom alltid tillbaka till Fontänhuset som min trygga punkt i livet, och jag var alltid välkommen tillbaka dit.

Det kändes lite trist att lämna Lunds Fontänhus efter nästan tolv år där, men jag visste ju att jag ville börja på Fontänhuset Falun istället. Här har jag funnit en ny oas där jag kan träffa nya människor och slippa sitta hemma jämt. Det blir i längden lite trist, och det är att lätt att börja tänka mörka tankar igen. Vi människor är sällskapsdjur, vi trivs bäst med andra människor omkring oss.

Det var kortfattat min väg till Fontänhuset.

Bengt

Falu Fontänhus

Mina långpromenader

På senare tid har jag blivit mer aktiv fysiskt sett. Efter att gjort ett uppehåll en längre tid, kom jag för knappt år sedan igång med mina långpromenader igen. Jag brukar ta regelbundna långpromenader flera gånger i veckan och det känns bra. Jag går runt en mil varje gång i rask takt. För det mesta promenar jag i Grycksboområdet eftersom jag bor där.

På vintern promenerar jag oftast i bebyggelsen. Det känns tryggt och enklare i mörker och dåligt väglag. Vår, sommar och höst är jag ofta ute i naturen och går och då kan det hända att jag går Gamla Fruns väg, till Berggården eller Lustebo. Det längsta jag har gått är när jag för några år sedan gick till Bjursås

över skogen och till Rexbo som ligger halvvägs till Leksand. Vid ett annat tillfälle gick jag och mitt sällskap vilse i rätt så obebodda trakter och visste inte var vi befann oss. Som tur var fick vi lift med en förbipasserande bil.

Jag håller mig strikt till min dagsplanering för mina promenader och jag går i princip ut i alla väder, även när det regnar och snöar. Oftast går jag själv, men då och då får jag sällskap. Ibland upplever jag promenaderna som ett tvång då det känns som jag måste gå ut och gå. Men samtidigt så njuter jag av att röra på mig och att vara ute i naturen. Det känns särskilt bra att vara omgiven av tät skog med

Foto: Jason

Mina långpromenader (fortsättning)

vakra träd och jag tycker speciellt om lövträd av olika slag. När jag är ute och går brukar jag ibland komma förbi sjöar och vattendrag, och det händer också att jag ser olika djur, som till exempel rådjur, får, hästar och fåglar.

Under det gångna året känner jag att jag blivit starkare tack vare promenaderna. Jag upplever också att de fungerar som ett utmärkt komplement till min styrketräning eftersom jag kan träna upp min kondition på det här sättet. Promenaderna har också påverkat mitt mående positivt, på både kortare och längre sikt. De har också inneburit att jag planerar att för första gången delta i en deletapp av Dalkarlsvägens Storstövring i maj och det ser jag mycket fram emot. Det är något som jag funderat länge på att göra och nu ser det äntligen ut att bli av.

Jason Foto: Jason

Tårar, skratt och fina samtal

Årets sverigekonferens arrangerades av Örebro Fontänhus. Under tre dagar i april bjöds deltagarna på föreläsningar, god mat, musik och trevliga samtal om vartannat.

Över 100 deltagare från Sveriges 14 Fontänhus samt Ålands Fontänhus och representanter från Sveriges Fontänhus Riksförbund samlades på fina Frimis mitt i centrala Örebro. Från Fontänhuset Falun deltog Alex, Petra, Linda och Carolina som under dessa dagar delade skratt, tårar och massor med värdefulla erfarenheter som vi nu tagit med oss tillbaka till vår verksamhet.

Tobias Karlsson, känd från Let's Dance, var en av föredragshållarna. Han berättade om sin uppväxt i utanförskap och mobbing och peppade alla om att det kan bli bra till slut ändå.

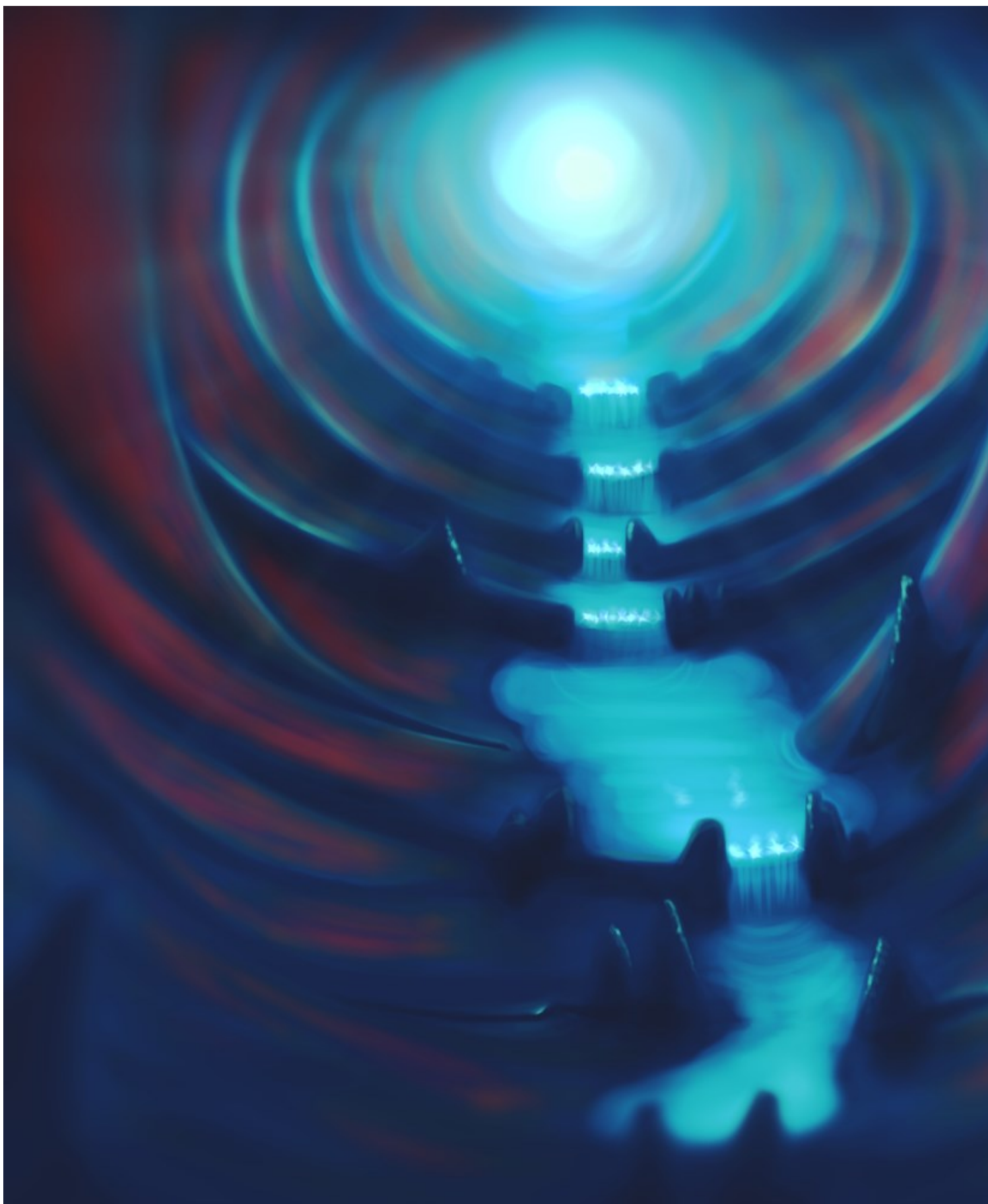
Ett stort tack till Örebro Fontänhus för det fina arbetet med att arrangera

årets konferens. Det var efterlängtat och roligt att få mötas och dela kunskap och erfarenheter med kollegor från Fontänhus runt om i landet. Nu ser vi fram mot att fortsatt samarbete och gemensam utveckling vidare för en bättre psykisk hälsa och fler ute i studier eller jobb.

Linda

Alexander, Linda och Petra

Två lärorika veckor i Oslo

Tack vare en fin donation av Bjursås Sparbank kunde vi i slutet av februari äntligen skicka iväg två handledare, en medlem och vår chef till Norge för en tvåveckorsutbildning i kunskap om Fontänhusmodellen.

Vasaloppet pågick för fullt när det var dags för handledarna Matilda, Petra och medlemmen Alexander att hoppa in i Fontänhusbussen och bege sig ut på den cirka fem timmar långa bilresan till Oslo. Resan gick smidigt och vid klockan xx kunde gänget parkera utanför den lägenhet där de skulle vistas under de kommande två veckorna och börja packa in sina saker. Lärdom ett om Norge drogs redan då, de är nämligen riktigt snabba med att dela ut parkeringsböter och på bara någon minut var boken ett faktum.

Turligt nog kunde bussen flyttas efter urpackning, och parkeras vid Fontenehuset Oslo Sentrum istället. Där också utbildningen skulle äga rum.

Första dagen gick snabbt. Det var två ytterligare Fontänhus från Norge på plats för att gå samma utbildning, och eftersom utbildningen hölls på norska var det ett trött gäng som kom tillbaka till lägenheten på eftermiddagen, när ”skoldagen” var slut. Sent

på kvällen dag två anslöt chefen Linda med tåget och styrkan blev då fulltalig.

–Vi fick ett jättefint mottagande och personalen var verkligen engagerade och noga med att höra så att vi mådde bra och hänger med, berättar Petra.

Dagarna innehöll dels gemensamma samlingar med de andra två Fontänhusen som också var där på utbildning, men också att vara med i Fontenehuset Oslos arbetsinriktade dag. Bland annat fick Matilda redan på dag tre vara den som gick igenom dagens arbetsuppgifter på kontorstavlan. På norska!

– Det var inte helt lätt, men jag tänkte att jag var tvungen att försöka prova på norska när det är här vi är, berättar Matilda om det minnet.

Upplägget på utbildningen var att gå igenom alla 37 riktlinjerna, diskutera det man håller med om och ifrågasätta och få svar på det man kanske inte helt håller med om. Att få en grundlig genomgång av vad som förväntas av ett Fontänhus och vad ett Fontänhus faktiskt inte ska ägna sig åt är viktigt, så att alla världens Fontänhus jobbar likvärdigt enligt den framgångsrika rehabiliteringsmodellen som hjälper personer att gå från psykisk ohälsa till arbete.

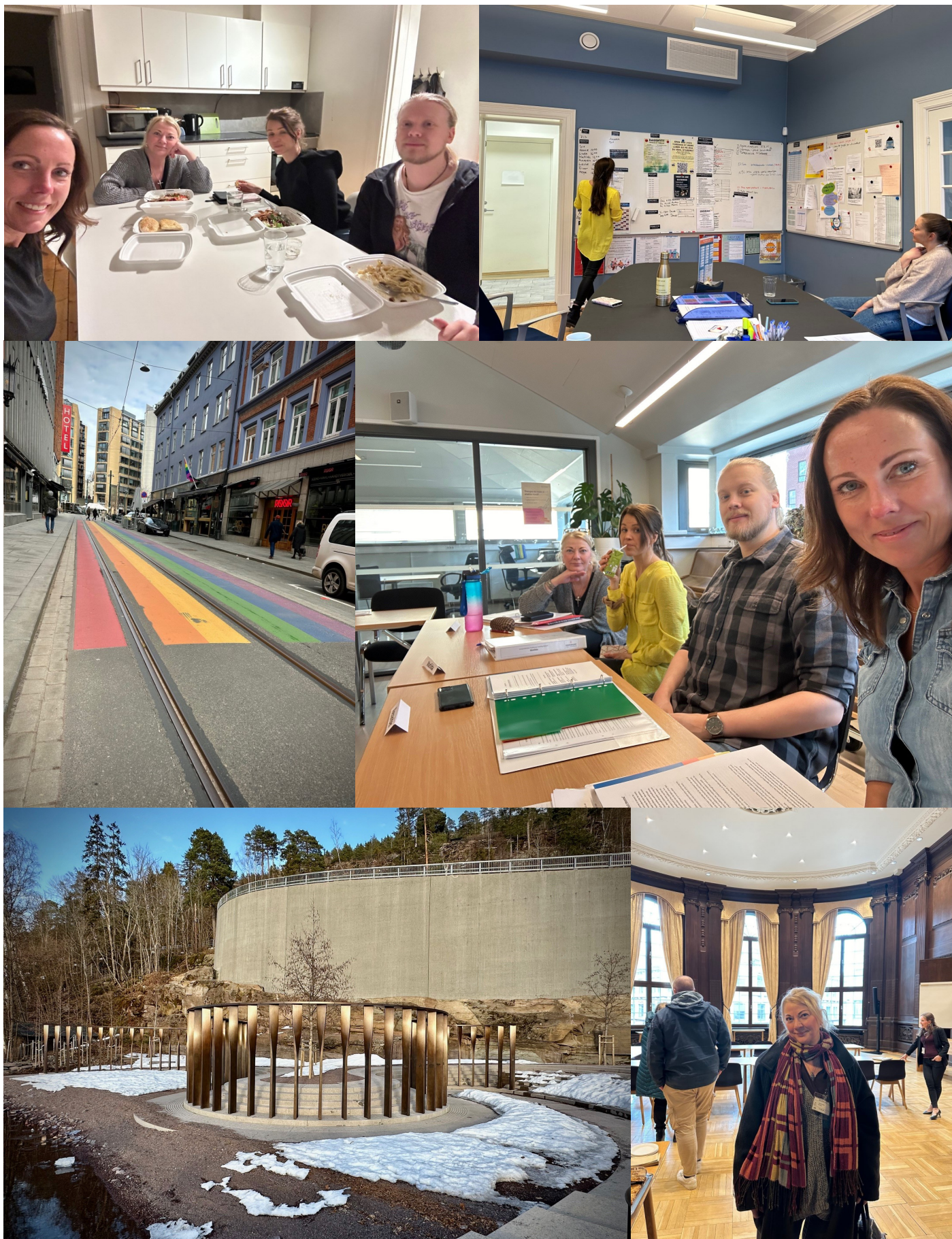
När de två veckorna gick mot sitt slut fick deltagarna varsitt diplom under en ceremoni där medlemmar från Fontenehuset Oslo Sentrum deltog som åhörare under pompa och ståt.

– Det var jätteroligt att bli stärkta i vad vi gör bra, och vad vi behöver skruva på hos oss i Falun för att vi ska kunna bli ackrediterade av Clubhouse international. Turligt nog verkar vi redan nu vara på väg åt rätt håll med vårt fokus på att medlemmarna ska må bättre och få hjälp att hitta just det arbete de passar för, säger Matilda.

Linda

Bilder från Oslobesöket

Recension: Fädernas missgärningar

Boken "Fädernas missgärningar" är sista boken i en serie kriminalromaner om Rebecka Martinsson. Åsa Larsson hör till mina favoritförfattare, då hon skriver med ett språk som är lättläst. Hon använder sig av levande beskrivningar av de norrbottniska människorna och dess natur. Jag brukar beskriva att en bra bok har en själ och det har Åsa Larssons böcker. När böcker har det så kan jag se och lära känna personerna i boken jag läser och också göra naturen och samhällen synliga för mig. Åsa Larssons böcker är även stundtals humoristiska, vilket jag uppskattar.

Rebecka Martinsson är född och uppvuxen i Kiruna, men hon flyttar som vuxen till Stockholm för att studera juridik. Efter att blivit klar med studierna blir kvar hon i Stockholm som anställd på en välrenommerad advokatfirma. Hon återvänder till Kiruna och bor i sin mormors hus i Kiruna

Granne med Rebecka är en äldre man som har smeknamnet "Civving". Anledning till hans smeknamn är att han som ung påbörjade en utbildning till civilingenjör, men som han aldrig fullföljde. Hans stolta mor gav honom då namnet "Civving". Efter att hans mor dött så flyttar han ner i källaren. På den tiden var det ovanligt att man gjorde en klassresa, dvs att barn till föräldrar utan högre studier studerade vidare på universitet.

Rebecka får arbete som kammaråklagare och blir att arbeta nära polisinspektör Anna-Maria Mella och rättsläkare Lars Pohjanen. Rebecka blir god vän med Anna-Maria Mella. Boken börjar med att en död kropp hittats i en avliden äldre mans frys. Två mordutredningar startas parallellt med varandra och det visar sig senare att de hör ihop.

Nu i sista boken i serien har Rebeckas och Anna-Marias vänskap blivit minst sagt frostig. Trots det så bjuder Rebecka Anna-Maria till en fest hemma hos sig. Rebecka har besök av gamla kolleger från "storstan". Inför festen tänker Anna-Maria att hon ska köpa nya kläder, så att hon ska platsa in bland stockholmskvinnorna.

Episoden från klädaffären är riktigt dråplig och får mig att fnittrat till då jag ser henne framför henne framför mig som en smaskig gräddbakelse. Till slut köper hon en kort och snäv svart kjol och en strikt skjorta. Hon lånar ett par svarta skor med hög klack av sin dotter. Dottern påminner Anna-Maria om att vara rädd om hennes skor.

Då hon kommer till festen möts hon av ett gäng med fnittriga och rödblommiga kvinnor i långkalsonger och tröjor. De har nämligen badat bastu och druckit "skogsstjärnan". Anna-Maria känner sig utanför och detta trots att hon med sitt klädval försökt passa in bland kvinnorna från huvudstaden. De äter middag och glasen fylls flitigt på med alkoholhaltiga drycker och alla fyllnar till.

Middagen slutar abrupt med att Rebecka och Anna-Maria blir osams. Anna-Maria springer ut och Rebecka följer efter. Där utbryter ett slagsmål mellan de båda. De tumlar runt och får snöklumpar i håret

Recension: Fädernas missgärningar (fortsättning)

och en klack går av på Anna-Marias lånta skor. Eter en stund stannar de upp och brister ut i skratt för de har bågge kommit på hur löjliga de är. Isen är bruten mellan Rebecka och Anna-Maria och festen fortsätter i goda vänners lag.

I en annan episod i boken beskriver den hur Rebecka ger sig ut på en skidtur och hur den skulle kunnat sluta i katastrof. Turen blir längre än Rebecka planerat och hon har alldeles för lite vatten och annat som kan ge henne energi att orka hela vägen. Sista sträckan går jämte en fjällvägg. Vädret har ändrat sig och det finns nu en stor risk att en lavin kan utlösas. Det krävs mycken försiktighet av den mycket

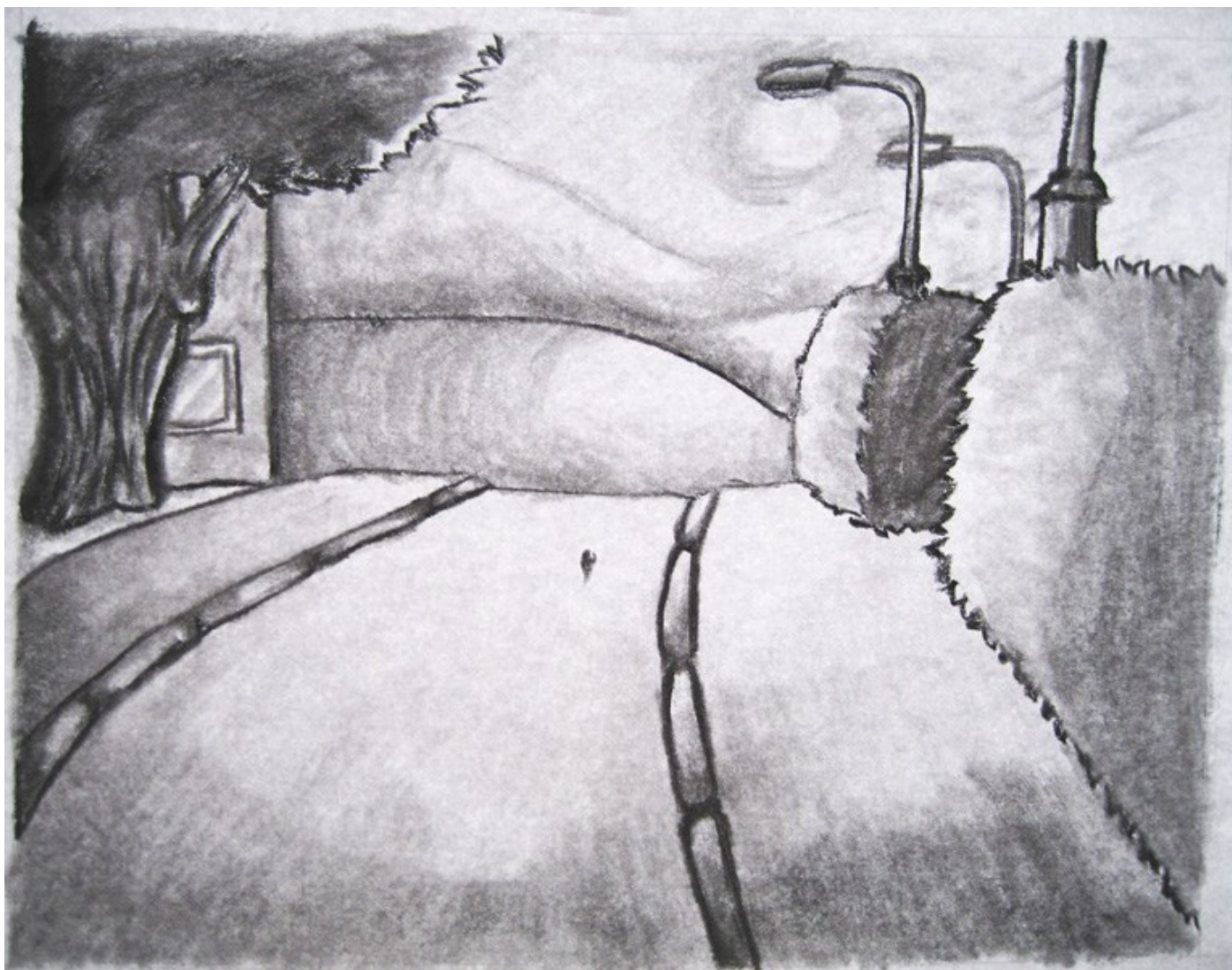
trötta Rebecka att ta sig fram för att inte lavinen ska utlösas. Hon kommer dock helskinnad tillbaka hem igen. Då jag läser det här kapitlet kan jag riktigt känna hur jag håller andan och nästan kan höra det dånande snöskredet.

Boken innehåller en beskrivning av en intim scen mellan två äldre människor, vilket inte är vanligt inom skönlitteratur.

Jag ger boken 5 stjärnor av 5.

Kerstin - medlem

Konst av Jessey

Balladen om en trubadur

Cornelis Vreeswijk (1937-1987) är aktuell i dagarna med en ny dokumentär som går på biograferna, *Somliga går med trasiga skor* av Magnus Gertten. Långt efter hans bortgång är Cornelis Vreeswijk fortfarande en stor ikon och en självklar del inom svensk musik. Artikeln får ses som en liten introduktion i ämnet.

Tidigare har Cornelis Vreeswijks liv skildrats i ett stort antal dokumentärer samt en spelfilm, *Cornelis*, från 2010. Spelfilmen är dock mest en trött best of-redogörelse om hans liv i sin utformning än den är en dramatisk biopic. I jämförelse med till exempel *Monica Z* från 2013, som skildrar Monica Zetterlunds artistliv under en period, är den filmen mer av det senare.

Det är allmänt känt att han vid sidan av musiken levde ett skandalomsusat liv med skuldproblem, allmänt privat strul och ordningsmakten. Då han aldrig var svensk medborgare skulle han i dagens politiska kontext med vandeldebatter vara problematisk. Cornelis Vreeswijk var känd även för sina bohemiska sidor. Det är mycket öl och brännvin i hans texter som ofta är mer eller mindre självbiografiska. Han reflekterade även det som fanns i hans samtid och

Cornelis Vreeswijk 1966. Foto: Wikimedia Commons.

inte sällan är texterna samhällskritiska. Lite som Carl Michael Bellman när han levde. Gällande visor är inte heller Cornelis Vreeswijk långt från Bellmans status som nationalskald.

Min personliga relation till Cornelis Vreeswijk är en ständig närvaro. Jag lyssnade på hans musik redan i yngre år. Han hade som sagt en bred katalog och mycket tog man till sig. Sångerna *Inatt jag drömde* och *Brev från kolonien* fanns redan med in min sångbok vi hade under mellanstadiet (även om dessa var covers som Cornelis Vreeswijk översatt), och i barndomshemmet fanns många LP- och CD-skivor med honom att tillgå. Hans musik är något man spelar från YouTube vid lättsam stämning. Jag var för ung för hans samtid men upptäckte honom efteråt och jag är säker på att han kommer återupptäckas för genetartioner framöver.

Det är vanskligt att nämna exempel ur hans enorma låtkatalog. En del kanske nämner *Turistens klagan*, nämnda *Brev från kolonien*, *Felicia adjö* eller *Hönan Agda*. Inga större fel i sig men jag föredrar hans mer samhällskritiska sånger och diverse tolkningar av exempelvis Bellman.

Cornelis Vreeswijks samlade låtskatt består av klassiker som än idag spelas. Det är ingen slump att diverse alster om honom dyker upp då och då. Han är en av de största vissångarna i Sverige någonsin.

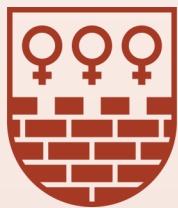
Cornelis Vreeswijk 1967. Jacob Forsell/Pressens bild.

Niclas

Midsommmarfirande på Fontänhuset

Sponsorer & samarbetspartners

**Falu
kommun**

Socialstyrelsen

LF Dalarnas

WILLY:S
Falun Svalan

WILLY:S
Falun Origo

Clubhouse International

Creating Community: Changing the World of Mental Health

Clubhouse Europe

Changing the World of Mental Health

TACK TILL ALLA SPONSORER!

Vi är tacksamma för allt stöd vi fått under det gångna året – vårt tredje år!
Genom att stödja oss bidrar ni till ett bättre liv för människor som lever med psykisk ohälsa.

NI SOM BEVILJAT OSS FONDMEDEL

Bjursås Sparbank – Falu Kommuns sociala fonder – Falu Minnesfond – Svenska Kyrkan Falun

VÄNNER TILL FONTÄNHUSET FALUN

Alla ni privatpersoner och företag som stöttat vår verksamhet genom att betala som stödmedlem
eller som skänkt en gåva.

Tack!

Fontänhuset Falun